

✻ DE STER. ✻

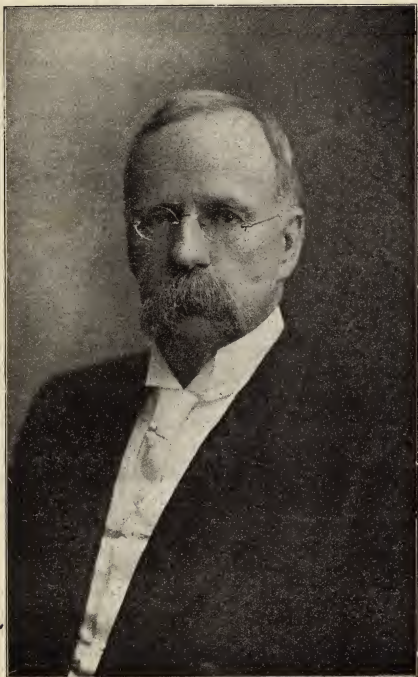
Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

No. 14.

15 Juli 1912.

17de Jaargang.

Apostel RUDGER CLAWSON,
President van de Europeesche Zending

PRESIDENT CLAWSON'S REDEVOERING.

Apostel Clawson die gedurende de conferentiedagen onverwacht naar Engeland terug geroepen werd, om dringende aangelegenheden te regelen, was op Dinsdag den 9den Juli weer te Rotterdam terug, en hield eene zeer interessante rede in de laatste priestervergadering die bij gelegenheid van de Algemeene conferentie te Rotterdam, — waaraan de inhoud van dit nummer voor het grootste gedeelte gewijd is, — gehouden werd.

Met enkele weglatingen als zijnde van geen bijzonder belang voor onze lezers laten wij hier voor 't grootste gedeelte zijne rede vertaald volgen. Gedurende zijne toespraak werd hetgene wat hij zeide stenographisch opgenomen, zoodat het achterstaande letterlijk datgene was wat Apostel Clawson zeide. Aangezien velen van de leden zeer zeker ten eerste teleurgesteld zullen zijn geweest dat onze dierbare president niet op de openbare vergaderingen tegenwoordig kon zijn, zoo vermeenden wij wel te doen door hen althans nog eenige van zijne woorden te doen toekomen.

Apostel Clawson dan zeide als volgt:

Ik verheug mij u weder te ontmoeten. Zeg nimmer, ik faal, en zoo ge faalt, weest er alsdan van verzekerd, dat ge toch uw best hebt gedaan, en zelfs zal blijken dat het goede wel dikwijls te weeg gebracht wordt niettegenstaande er werd gefaald.

Het speet mij ten eerste weggeroepen te zijn geworden van deze conferentie en ik zoodoende de laatste vergaderingen daarvan moest missen, alsmede het voordeel en genoegen van de Zondagvergaderingen, maar ik ben nu weer hier, mijne broederen, en ben blijde met u te zijn, en in uw midden en bijzijn te mogen vergaderen in deze slotbijeenkomst van onze conferentie, dewelke naar ik verneem voor een gedeelte voor mij is gehouden geworden. Ik beschouw dat als een zeer groot compliment, en dank u ten eerste voor de geest van geduld door u getoond, door in zoo groot aantal dezen morgen tegenwoordig te zijn. Het spreekt natuurlijk van zelve, dat hetgeen ik verloren heb door niet met u te zijn deze dag voor mij veel grooter was, dan mijne afwezigheid voor u een verlies was.

In verband met een gedeelte van de redenen waarom ik was weggeroepen die op hunne beurt wederom verband hielden met de vervolging die daar in Engeland heerschten wil ik u voorlezen een brief van den president der New-Castle-conferentie, die zijn verblijf houdt te Sunderland. Ge weet natuurlijk dat men daar in Sunderland met groote moeilijkheden te kampen heeft gehad, en om eene ruwe uitdrukking daaromtrent te gebruiken:

woest en geweldig is het geweest. De brief waarvan ik spreek was geschreven den 4den Juli, dus op dienzelfden dag, dat wij alhier tezamen zulke aangename uren doorbrachten. Op de frontzijde van den brief is eene schets geteekend van een Amerikaansche vlag, welke vlag voor ons verschillende dingen vertegenwoordigt. Die vlag toch vertegenwoordigt den geest van vrijheid, van trouw, en beeldt uit: goeden en volstandigen moed. Sprekende van goede trouw, herinnert mij dat aan eene kleine geschiedenis, die luidde als volgt: Er was eens een professor in eene der medische colleges in de Vereenigde Staten, die op het bord in zijne school de volgende woorden had geschreven: „Professor Brown deelt mede, dat hij aangesteld is als bezoldigd lijfarts van den koning.” Toen hij voor een oogenblik de schoolkamer moest verlaten, vond hij bij zijne terugkomst op het bord de volgende woorden geschreven: „God beware den koning.”

De brief die ik u ga voorlezen zal u allicht interesseeren, omreden het een brief is van een zending die bezig is in hetzelfde werk als gij, en ge daaruit kunt zien wat zij daar te doen hebben.

„De vervolging in Sunderland houdt nog steeds aan. Op Zondag den 30sten Juni vergaderde een groot aantal menschen buiten onze vergaderplaats, en volgde de ouderlingen naar huis, werpende hen met modder en zoden, en slaande hen met stokken. Allen waren min of meer pijnlijk gewond, maar niettegenstaande dat had iedereen verlangen om voort te gaan met het werk. Op Woensdag daaraanvolgende was wederom de vergadering bemoeilijkt door een groote menigte volks, die dreigden en ook probeerden om de samenkomst op te breken. Wederom werden de ouderlingen mishandeld, maar zij weerstonden de slechte en gemeene dingen die van hen werden gezegd alsmede de lichamelijke kneuzingen die ze ook toen weder opliepen. Allen zijn dapper in het werk, en zouden des noods willen sterven zoo noodig, voor de zaak der Waarheid.”

De geest van vervolging heeft voor een groot deel zijn ontstaan te danken aan de publicatiën in een tijdschrift genaamd „Het Volk,” welk tijdschrift bezig is anti-Mormoonsche vereenigingen te stichten ten doel hebbende om de Mormonsche zendingen uit het Britsche koninkrijk te verdrijven, waaruit ge zien kunt dat de toestanden in de Engelsche zending heel wat verschillen van wat zij zijn in deze en in andere zendingen. Eveneens is er een verlangen onder het volk om ook de zendingen te verdrijven van uit Zweden en uit verschillende andere plaatsen. Natuurlijk, ook gij hebt uwe moeilijkheden in de Deutsche zending (in het bijzonder gericht tot de aanwezige Deutsche zendingen) en die moeilijkheden komen thans op pres. Valentine als een soort

erfenis, en ik geloof dat deze onderscheiden verbanningen daar in Germanenland hem reeds voor een deel tot een tweede natuur zijn geworden, en ik weet niet wat hij wel doen zou als hij die verbanningen af en toe niet meer bezat, en ik geloof dat hij in zijne gevoelens min of meer in de war zoude zijn gebracht wanneer niet zoo nu en dan een of meer uwer verbannen werd, maar eveneens geloof ik dat wij om deze dingen niet den moed dienen te laten zakken. Zoover als ik weet hebben alle deze vervolgingen de kerk ten voordeele gestrekt. Het minste wel wat wij hieruit kunnen zien is dat God meestal onveranderlijk den toorn des menschen gebruikt om Hem te prijzen, en goed uit doet komen, uit datgene wat tegen Hem was ondernomen.

Het schijnt alsof men bezig is onze ouderlingen overal weg te jagen, maar op het zelfde oogenblik treedt ook aan het licht dat onze ouderlingen van dat en die soort gemaakt zijn, die zich niet laten verjagen. Zij zijn van een zeer goede kwaliteit leer gemaakt, en zoo ge de uitdrukking verder wilt zien vervolgd, dat leer is goed getaand en geolied. Het schijnt alsof de geest van vervolging zoo ongeveer eens in de twintig jaar verrijst. Wat het doel daarvan nu juist in het bijzonder is, weet ik weliswaar niet, maar dat het zoo is, is historisch. Misschien wel zendt de Heer hen, deze vervolgers, — om ieder van onze verschillende geslachten te beproeven, en iedere generatie daaromtrent eenige ondervinding te geven. Het schijnt dat het voor onze ontwikkeling noodzakelijk is om dergelijke ondervindingen op te doen. In 1844 waren de Heiligen verdreven van hunne tehuizen, en werd de Profeet Joseph Smith vermoord. Oppervlakkig scheen het eene doodelijke wonde die daar was toegebracht, maar tien jaar later vinden we de kerk in een betere toestand dan ooit te voren en oneindig meer invloedrijk. Twintig jaren later werd de eerste aanklacht ingediend in het congres, en wederom schenen de dingen duister, maar de uitspraak van het congres was nimmer opgevolgd, en werd het langzamerhand een doode letter enkel bestaande in de archieven. Wederom twintig jaren later werd de tweede uitspraak gedaan en ernstige vervolging was op de kerk gebracht. De presidenten en de Apostelen werden gedwongen hunne tehuizen te verlaten en oogenschijnlijk was de kerk zonder eenig hoofd gebleven, maar wederom pareerde ze het gevecht en kwam er sterker dan ooit te voren uit te voorschijn. Nog twintig jaren later hebben we het groote gevecht in den Senaat tegen het raadslid Smoot, welke tegenstand geheel in ons voordeel verliep, en ontaarde in onze vooruitgang in plaats van het tegenovergestelde. Ook deze tegenwoordige vervolging zal blijken tot ons voordeel te zijn in plaats van tot ons nadeel als wij zelfen

ernstig voorwaarts willen gaan, redenen waarom wij naar de goede zijde ervan hebben te zien en daarmee ons voordeel hebben te doen.

Het spijt mij ten eerste dat ik niet alle uwe referaten heb kunnen hooren. Men heeft mij verteld dat het referaat over muziek in het bijzonder goed was, en aangezien ik bij muziek enz. ten eerste ben geïntresseerd, spijt het mij vooral die voordracht niet te hebben gehoord. Ik ben een leerling van Prof. Heber J. Grant, en van hem is gezegd geworden, of liever ik geloof dat hij het zelf heeft gezegd, dat hij heelemaal geen muzikale knobbel in zijn hoofd had, maar dat hij zijne kennis van deze goddelijke kunde verkreeg door volharding en hard werken en stooten, en allicht heeft eene van deze harde stooten wel de muzikale knobbel in zijn hoofd doen ontwikkelen. Ik reisde door de woestijnen van Arizona met broeder en zuster Grant, en beiden maakten het tot regel dat wij honderd gezangen per dag zouden zingen, zonder hierin ook maar eens te falen, en het is zeer natuurlijk te veronderstellen dat ons dit ten eerste hielp, en we ons zelf in onzen zang zodoende grootelijks verbeterden. Nog heden in het hoofdkwartier te Liverpool moet iedere ouderling zijn deel volbrengen in het zingen der liederen, onverschillig of de ouderling veronderstelt, wèl dan wel niet te kunnen zingen. Ik gevoel dat wij nooit te veel kunnen doen om het muzikale werk in onze zendingen te helpen, want het succes van ons zendingswerk hangt voor een heel groot gedeelte af aan onzen zang. Goede zang brengt altoos een goede geest in eene vergadering, en slechten zang doet altoos het tegenovergestelde. De muziek en den zang van deze vergaderingen hebben de waarde daarvan ten eerste verhoogd, en grootelijks aan het succes daarvan bijgedragen. Wij allen dienen een weinig tijd ter zijde te zetten om het een of het andere instrument te leeren bespelen, of te leeren zingen gedurende den tijd dat wij hier zijn en brengen zodoende onze eigene muziek voort. Het is een zeer goed idee om een deel van onzen tijd in de vergaderingen met zingen door te brengen, het leidt de aandacht voor een oogenblik af, en helpt zodoende den geest van de samenkomst. Ik heb in alle de verschillende zendingsvelden waar ik ben geweest uitstekenden zang gehoord; in Denemarken, Zweden, Noorwegen, Duitschland en Holland, en ook hebben wij sommige van de allerbeste koren in het Britsche zendingsveld. Ook hier in deze zelfde goede stad Rotterdam, hoewel ik deze keer niet het genoegen mocht hebben dat koor te hooren zingen herinner ik mij van vorige bezoeken, dat ook hier eene van de best geschoolde koren bestaat die wij in heel de wereld hebben.

En nu een enkel woord in betrekking tot het emigreeren. Ik moet broeder Thomas mijn compliment maken voor het excellent referaat daaromtrent door hem geleverd, het was zeer uitgewerkt, en omvatte alle de punten die hiermede in betrekking staan. Volledige informatiën omtrent de zaak van emigratie is in de handen van alle conferentie- en zendingspresidenten. Wanneer deze instructies worden gevolgd dan zullen we een groot deel aan moeite besparen voor de desbetreffende kantoren en ons zelven veilig kunnen achten en goed en wel ter juister plaatse arriveeren. Meer volk emigreert van de Britsche zending dan van eenige andere, maar wij *raden niemand van ons volk aan te dezer tijde om te emigreeren*. Schildert niet de toestanden in een te schitterend licht, want alsdan zal ons volk teleurgesteld zijn wanneer zij daar aankomen, en onvoldaan zullen ze worden, worden afvallig en veroorzaken ons moeite zoowel als dat ze zich zelven ongelukkig maken. Hen, - de Heiligen, — dient verteld te worden omtrent de weersgesteldheid die daar niet ten allen tijde even aangenaam is, alsmede dienen ze te worden voorbereid dat ze aldaar onaangename dingen min of meer zullen ontmoeten. Ook wij dienen hier in het eerst aan het weder te gewinnen, en ook voor ons is dat in het eerst zeer onaangenaam. maar wanneer we er eenmaal aan gewend zijn kunnen we er ons beter in schikken. Zoo is het juist daar.

En nu, om een eindconclusie te trekken, zei u gezegd. dat mijn hart met u is. Ik ben evenals President Eardly, namelijk ik heb de ouderlingen lief. Ik hoorde Pres. Smith eens zeggen te Liverpool: „Ik houd van hem die de waarheid lief heeft, want ik weet dat zoo iemand heeft den Heer lief. Ik weet van zoo iemand, dat zijn hart recht is, en dat hij een man is van deugd en van vertrouwen, en hoe lief heb ik zoo iemand. Zoo ook gevoel ik. Als ik iemand zie in het zendingsveld en ik zoover kom dat ik hem leer kennen, en ik tot mij zelf kan zeggen, wanneer ik naar dien zending zie, ik weet altijd waar ik u kan vinden onverschillig of ge mij verwacht dan wel niet, ik weet dat ge altoos bezig zijt uwe plichten te vervullen, dan is dat de man die ik lief heb, dat is dan de man die vertrouwd kan worden overal waar ook maar geplaatst, en onder alle toestanden en omstandigheden. Ik heb de broederen van alle de zendingen lief. Ik houd er van hen bij de hand te vatten om hunne stemmen te hooren en hunne geesten te beproeven. Ik houd ervan den moed te zien van de broederen, en ik vertel u dat het enkel en alleen de moedige is die een kroon zal verwinnen in het koninkrijk der Hemelen. Niemand zal een koning, noch een priester wezen in het celestiale koninkrijk van God die niet moedig is geweest in het ge-

tuigenis van Jezus, en eveneens weet ik dat hier in deze zelfde zaal mannen zijn die ge met u kondt nemen uit in de straat en mishandelen hen, ge kondt een pistool op hen richten en mishandelen hen nog sterker, ja ge zoudt hen dood kunnen schieten en ze zouden niet terug deinzen, maar ze zouden zeggen, eere en glorie zij God en het Lam voor eeuwig en altoos.

Dat is het soort van de zendelingen, dat is het soort van de mannen waarmede wij omgang hebben in het zendingsveld. Nu, mijne broederen, als dienstknechten van God, verliest niet waar-deloos uw tijd. Bespreek niet de mysteriën. Zoo iemand enkele minuten tijd over heeft, is het goed om op zich zelven te zien, maar verwaarloos dien tijd niet in waardelooze besprekingen, omreden dat zal u geen nuttigheid geven. Predikt de eerste beginselen, en in het bijzonder bekeering, omreden dat is het wat het tegenwoordige geslacht van noode heeft. Geloof is het eerste beginsel van ons Evangelie, maar wij kunnen geen geloof hebben zonder bekeering, en daarom moet het laatste aanspraak maken op onze allereerste aandacht.

Moge de Heer u zegenen in uwen werkkring, en moge Zijnen geest voor altijd met u zijn.

DE PRIESTERVERGADERINGEN BEHOORENDE BIJ DE ALGEMEENE CONFERENTIE.

Wordt gewoonlijk bij gelegenheid van iedere conferentie, eene priestervergadering gehouden, zooals we altoos aan het eind van de verschillende verslagen daaromtrent melden, bij gelegenheid van deze pas gehouden algemeene samenkomst te Rotterdam, alwaar meer dan 100 zendelingen aanwezig waren van de Deutsche en eveneens enkelen van de Britsche zending, was er eene heele reeks van priestervergaderingen georganiseerd, alwaar zeer urgente onderwerpen het zendingswerk betreffende, werden besproken.

De onderscheidene samenkomsten waren als volgt georganiseerd: Aan verschillende zendelingen zoowel uit Duitschland als uit Holland en België waren reeds dagen lang van te voren de namen van verschillende onderwerpen gezonden dewelke de autoriteiten zich voorstelden om onderling te bespreken. Aan die bewuste zendelingen nu was opgedragen om over dat betrokken onderwerp een referaat of opstel te maken en dat op eene der priestervergaderingen voor te dragen.

Een andere ouderling was alsdan aangewezen, om naar aanleiding van het gesprokene de eerste te zijn die dat onderwerp ter bespreking inleidde, door hetzij aan het gesprokene van zijnen voorganger min of meer nog iets toe te voegen, dan wel hetzelfde te becritiseeren. Was dat geschied, dan werd het huidige onderwerp ter algemeene bespreking over gegeven en kreeg ieder het recht om natuurlijk in geregelde orde — het zijne er van te zeggen en zijne opmerkingen daarover te maken. Gewoonlijk werd dan aan het eind van de bespreking van ieder onderwerp enkele woorden door eene der aanwezige presidenten bijgevoegd, en kon men gerustelijk aannemen dat alles wat maar met mogelijkheid omtrent het onderhavige onderwerp gezegd kon worden, zoo ongeveer aan 't licht was gebracht.

Zoo had men veertien verschillende onderwerpen die ter tafel werden gevoerd, en om aan onze lezers een overzicht te verstrekken van hetgeen zooal op deze interessante priestervergaderingen is besproken geworden, laten wij hier achter een lijstje volgen van de onderscheidene onderwerpen die te berde kwamen.

De namen van de ouderlingen die het opstel daarover leverden staan er achter geschreven, terwijl we eveneens de namen geven van hen die de bespreking ervan inleidden. De toevoeging „Holland” of „Deutschland” toont aan in welke zending de verschillende zendelingen werkzaam zijn.

	ONDERWERP.	Naam van den Referent.	Naam van den Inleider der discussie.	Zendingsveld waarin werkzaam.
1	De ideale zending . . .	Oscar Russell.	O. Mentzer Calder.	Duitschl. Holland.
2	Het bouwen van het karakter in het zendingsveld	Isaac D. Stewart.	Conrad Jensen.	Holland Duitschl.
3	Studeeren	Joseph B. Storrs.	Samuel H. Spry.	„ „
4	Tijd, en het besteden daarvan	Joseph Jensen.	Heber T. Hall.	Duitschl. Holland.
5	Plichten	David E. Ostler.	Wilford Winkler.	Holland Duitschl.
6	Bijhouden van verslagen	Victor Sears.	Laurence H. Taylor	Duitschl. Holland.
7	Onze boodschap	Logan Morris.	Laurence W. Hardy	„ „
8	Onze literatuur	Ray v. Wagoner.	C. P. Cardon.	Holland Duitschl.
9	Het locale priesterschap en de Heiligen	Calvin Smith.	Herbert L. Spencer.	Duitschl. Holland.
10	Onderzoekers en vrienden	Sylvester Low.	J. K. Tibbits.	Holland Duitschl.
11	Vergaderingen	James M. Grant.	Frank Beckstead.	„ „
12	Hulpverenigingen. . .	W. H. Manning.	Robert G. de la Mare	Duitschl. Holland.
13	Muziek	C. J. Stoddard.	J. B. Castleton.	„ „
14	Emigreeren	Oscar E. Thomas.	—	Holland. (Secr. der zending).

Gevoegelijk kan worden nagegaan dat deze verschillende vergaderingen waarin alle de boven omschreven onderwerpen tot in de kleinste bijzonderheden werden behandeld, van de allergrootste beteekenis waren voor de zendelingen alhier in conferentie vereenigd. Een zóó druk gebruik werd dan ook gemaakt van de gelegenheid tot algemeene bespreking, dat het al spoedig bleek dat zelfs de vastgestelde tijd, — hoewel de onderwerpen waren verdeeld over zeven vergaderingen die ieder van twee tot drie uren duurden, — nog niet voldoende was, om alle zaken te behandelen, van daar dat er des Dinsdagmorgens den 9den Juli nog eene vergadering bij werd gehouden. Dit laatste geschiedde echter ook mede omdat Apostel Clawson, die zooals gezegd, wegens dringende omstandigheden naar Engeland terug was geroepen, thans weder aanwezig was, en toen de rede uitsprak die wij voor 't grootste gedeelte in dit nummer hebben opgenomen.

Dat deze, in zoovele opzichten zoo beteekenisvolle conferentie nog lang in het geheugen van allen die dezelve bijwoonden zal blijven bestaan, behoeft voorzeker verder geen betoog.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:

ROSCOE W. EARDLEY.

Assistent:

B. TIEMERSMA.

DE ALGEMEENE CONFERENTIE.

Conferentie te Rotterdam! Dagen lang van te voren wordt gewoonlijk reeds dien ijd tegemoet gezien, en wat de Utahbewoners gevoelen wanneer er Algemeene Conferentie gehouden wordt in den grooten Tabernakel en bijgebouwen te Salt-Lake, dat gevoelen wij Hollandsche leden van Christus kerk wanneer de jaarlijksche algemeene conferentietijd wederkeert. Dan leven wij reeds dagen lang in het prettige vooruitzicht straks een paar dagen van onverdeeld genot te zullen hebben.

Dit jaar waren er voor deze gelegenheid ongeveer honderd zendelingen van de Deutsche en Zwitschersche Zending overgekomen om met ons mede als 't ware feest te vieren. Reeds Donderdag den 4den Juli, de vrijheids- en onafhankelijkheidsdag van de Vereenigde Staten begon het feest. Om half elf hadden allen zich verzameld in de zoogenaamde pelgrimskerk te Delfshaven alwaar de teederste herinneringen voor het Amerikaansche volk aan verbonden is, in het bijzonder voor hen die in hun levensprogramma hebben geschreven om hun God te dienen overeenkomstig den inspraak van hun hart en geweten. Aandoenlijk en schoon klonk het, toen daar door al die verzamelde boodschappers van Gods waarheid een lieflied werd aangeheven omtrent het vrije Amerika welke zijne zonen thans uitzendt om de herstelde zegeningen Gods over de aarde te verspreiden.

De dag, — feitelijk nog niet behoorende tot de conferentietijd, — werd verder op aangename wijze doorgebracht en beschouwd als een feestdag in het bijzonder voor de zendelingen.

Apostel Rudger Clawson was reeds Dinsdagmorgen den 2den Juli gearriveerd om met alle de anderen dagen van genot en vreugde mede door te brengen en in vele en onderscheidene gevallen met zijn wijzen raad, — den raad des Allerhoogsten God, — zijne medehelpers te dienen. Dinsdagsavonds was eerst eene vergadering gehouden te Arnhem alwaar de saamgekomen menigte, — zoowel vele vreemdelingen als Heiligen — door den Apostel en door den zendingspresident, Roscoe W. Eardley, werden toegesproken. Den volgenden dag was des avonds eene vergadering belegd in Amsterdam, en was om even acht uur de tamelijk omvangrijke zaal in de Wittenstraat geheel gevuld met een schare belangstellenden, die even als te Arnhem met de allergrootste aandacht luisterden naar hetgeen de president van de Europeesche zending aan de Heiligen en vrienden had mede te deelen. Met woorden van wijsheid, kalmte en vrede, sprak in beide vergaderingen Apostel Clawson ongeveer een half uur en maande allen aan om getrouw het Evangelie van de laatste dagen te blijven leven, opdat aan de eischen van den Geest des Heeren, — die allen hadden ontvangen evenals in de dagen van ouds

door het opleggen der handen van de dienstknechten Godes, — kon worden voldaan. „Geen andere autoriteit” — zoo zeide in ernstige bewoordingen onzen geliefden president, — „is geldig in de oogen van God, dan die bevoegdheid verkregen op de juiste wijze en van de juiste personen. Is het ontvangen van den Heiligen Geest het vierde beginsel van het Evangelie, niet uit het oog moet worden verloren dat alleen dan dien Geest wordt geschonken wanneer de voorgaande beginselen alsmede het opleggen der handen daarvoor, bediend is geworden door een van Gode daarvoor gemachtigd persoon.” Voorbeelden om dit te staven werden aangehaald uit de geschiedenis der eerste Apostelen, en zooals gezegd, — de toepasselijke conclusie getrokken uit de duidelijk voorgestelde beginselen was in beide vergaderingen, dat den Heiligen het Evangelie na dienden te leven wanneer verwacht zoude worden dat dien beloofden en gegeven Geest de zegeningen met zich zoude brengen die eveneens waren beloofd aan hen die den Trooster zouden hebben ontvangen. Behalve Apostel Clawson, — wiens woorden uitgesproken in de Engelsche taal, natuurlijk voor het publiek moesten worden vertaald, — sprak President Eardley in beide vergaderingen hoofdzakelijk over de eerste drie beginselen van het Evangelie, met onderscheidene leerrijke woorden aantoonende dat om een burger te worden van het Koninkrijk van God gehoorzaamd moest worden aan het beginsel van geloof, bekeering, en doop door onderdompeling.

Vrijdag en Zaterdag, alsmede Maandag en Dinsdag, volgende op de Conferentie-Zondag werd er in de zaal Excelsior te Rotterdam onderscheidene vergaderingen gehouden alwaar in betrekking tot het werk en de belangen der Heiligen onderscheiden voorname zaken werden besproken. Sommige der besproken onderwerpen — waarvan de behandeling aan verschillende zendingen was opgedragen — laten wij allicht in eene of meer der volgende nummers vertaald volgen, ten doel hebbende om de Heiligen en vrienden — lezers van ons tijdschrift — met den inhoud daarvan, als zijnde van de grootste waarde voor iedereen, op te bouwen.

Zondag dan, zooals reeds medegedeeld was het de groote dag, en toen heel die groote zaal van het Verkooplokaal reeds om tien uur des morgens toen de eerste vergadering begon, was volgestroomd bijna, wie zal het ons kwalijk nemen dat een gevoel van gerechtvaardigde trots en vreugde ons aller harten vervulde wanneer wij bedachten dat de vergaderingen alhier gehouden zonder twijfel de grootsten zijn en waren ooit waarergens ook in Europa gehouden. Wie zoude ons kwalijk nemen dat vreugde onze harten vervulde als we ons te binnen brachten dat ons vrije Holland ons veroorloofde om in zoo grooten getale, zonder daarin door de andersdenkende machten bemoeilijkt te worden, tezamen mochten komen om onzen God te loven en te prijzen op de wijze als wij het goeddachten, en dat ons de gelegenheid onverhinderd geboden werd om ons aller stem te verheffen en der wereld kond te doen van het groote feit wat eigenlijk de drijfkraft en den grondtoon van heel onze beweging is, namelijk dat den grooten God van Zijnen troon zich wederom heeft gekeerd tot het menschdom om Zijne dingen aan het volk der negentiende en twintigste eeuw door nieuwe openbaring bekend te maken.

De zendingspresident die natuurlijk in de openbare vergaderingen de leiding had, opende met een hartelijk welkomstwoord, en herinnerde in zijne toespraak aan het merkwaardig feit dat dezen schoonen Sabbatmorgen alhier meer dan 200 jongelingen vergaderd zag, van alle oorden en van heinde en verre gekomen om hier tezamen te zijn en de dingen Godes te bespreken. Hij herinnerde er aan dat deze jonge vertegenwoordigers van de Kerk van Christus reeds drie dagen zich onderling hadden vergaderd om over het Evangelie van den Zoon des menschen te spreken, en dat deze dingen hun oorsprong hadden te danken aan het feit dat voor ruim tachtig jaren God tot een eenvoudigen knaap had gesproken om hem het woord der zuivere waarheid bekend te maken.

Verder maakte Pres. Eardley aan de aanwezigen bekend dat hij zich genoodzaakt zag hen eene mededeeling te doen die allen zonder twijfel van harte leed zoude berokkenen, het feit namelijk, — op zich zelve zoo diep te betreuren — dat onzen geliefden Apostel Clawson zich genoodzaakt had gezien, opgeroepen door een telegram, als hij daartoe was, om zich vóór nog de conferentie gehouden kon worden weer naar Engeland terug te spoeden, omreden aldaar in betrekking tot het werk weder ernstige moeilijkheden waren gerezen, en de verblinde menigte weder evenals zoo menige keer voor dezen de knechten des levenden Gods allerlei smaadheid en ellende hadden aangedaan. Hij trooste echter verder de aanwezigen door mede te deelen dat ofschoon we nu wel niet het voorrecht konden hebben om den Apostel te hooren spreken, er verschillende andere autoriteiten waren, die het woord tot ons zouden richten, zooals President Valentine van de Duitsche zending, en President Pederson en Christopherson van de verschillende landen der Skandinavische zendingen. Als waardige inleiding van wat dien dag de hoofdinhoud uit zoude maken van de onderwerpen die besproken zouden worden, las President Eardley ten slotte de dertien artikelen des geloofs voor.

Den President van de Deensche zending, Ouderling Pederson werd nu het woord gegeven, en met krachtige stem en krachtige gebaren gaf hij getuigenis van het feit dat Gods groote genade wederom in deze dagen een profeet had verwekt om ons den weg des levens opnieuw aan te wijzen. Hij schilderde met enkele woorden en uitdrukkingen welke vreugde onze harten wel zal hebben moeten bezielen toen wij daar leefden in de tegenwoordigheids des Vaders en het plan ons werd medegedeeld dat wij uitgezonden zouden worden om hier op de aarde onze zending te vervullen, en ons onze zaligheid eigen zouden mogen maken. Daar sprak moed en vertrouwen uit de woorden van dien Deenschen broeder, en aan heel zijne persoonlijkheid was het te zien dat dit een man moest zijn van een sterk en vast karakter, eene dergene die geliefd zijn bij den Heere omdat ze den moed hebben om te staan voor de waarheid overal en ten allen tijde dat de gelegenheid wordt geboden.

Ouderling Knight die zijne zending alhier in de Nederlanden eervol had vervuld en op het punt stond om naar Amerika terug te keeren, werd opgeroepen om voor 't laatst nog zijne getuigenis af te leggen, wat door hem met vreugde en met diepen ernst werd gedaan. Hij haalde aan hoe in vroeger tijden de mensch behoefte had om hun God te zien, en de volkeren zich daarom

zelve Goden schiepen, al waren die Goden dan ook van hout en van steen. De Christusgodsdienst echter eischt van ons dat wij God zullen dienen zonder Hem te hebben gezien, en het woord door Hem tot den ongeloovigen Thomas gesproken blijft nog heden van kracht.

Ouderling v. d. Wel gaf uiting aan datgene wat zonder twijfel leefde in het hart van menigeen, als hij zeide zich te verheugen dat hem het voorrecht was geschonken om in zijn oude vaderland het Evangelie te mogen verkondigen. Hij richtte zich met vele vermaningen in het bijzonder tot de leden en gaf hun den raad om wel te weten wat ze deden wanneer ooit iemand het voor-nemen mocht hebben naar Utah te emigreeren. „Wij zijn hier niet, — o inwoners van Rotterdam,” — zoo sprak hij, „om de menschen naar Amerika te lokken, getuige het feit dat ik hier openlijk verklaar dat ieder die zich in het verre westen gaat vestigen, het moge dan om Godsdienstige dan wel andere redenen zijn, daar eerst een heel moeilijke tijd heeft door te maken.” Van onderwerp veranderende, maande hij de leden aan om getrouw te blijven luisteren naar de stem van den Geest des Heeren die door allen door het opleggen der handen van Gods dienstknechten is ontvangen geworden.

De middagvergadering, begonnen om twee uur was eveneens, ofschoon niet zóó druk bezocht als des morgens, toch eene vergadering van beteekenis. President Valentine van de Duitschen Zwitsersche zending was thans de eerste spreker. Hij droeg zijne rede voor in de Duitsche taal hetwelk onvertaald bleef, aangezien men leefde in de veronderstelling dat de meesten wel zooveel Duitsch konden verstaan om eene rede over het Evangelie in die taal te kunnen volgen. De ademlooze stilte die er heerschte gedurende den tijd dat Pres. Valentine aan het woord was, was wel het beste bewijs dat iedereen hem inderdaad verstond. Op zulke oogenblikken kon men zich haast verplaatsen in den tijd dat het zoo beroemde Pinksterfeest te Jeruzalem werd gehouden, alwaar eveneens in verschillende talen werd gesproken, en het gesprokene ofschoon niet gezegd in de taal van iedereen der aanhoorders, ook ten volle werd verstaan en begrepen. Pres. Valentine, nadat hij met enkele woorden zijne vreugde had uitgedrukt die hij gevoelde over het feit dat zijne ouders indertijd het Evangelie aannamen, en hunne schreden richtten naar het Westen, verwijlde verder enkele oogenblikken bij de persoonlijkheid van God en deed het dwaze en ongerijmde zien van het geloof, dat God enkel een geest zoude zijn zonder een lichaam en datgene wat tot een lichaam behoort, en waar de Heere zich in dien zin eens heeft uitgelaten tegenover de Samaritaansche vrouw, daar doet spreker duidelijk zien dat het onmogelijk is dat 's Heeren bedoeling geweest is om die gevolgtrekking uit Zijne woorden te maken, als zoude den Vader van allen enkel geest zijn. Zijne leerrijke rede besloot hij met eene ernstige getuigenis van de geopenbaarde waarheid.

Ouderling Spencer, die evenals Ouderling Knight op punt van vertrek stond, begon met te zeggen dat wij inderdaad ons artikel getrouw zijn welke zegt, dat wij even als wij zelve voor ons het recht verlangen om den levenden God te dienen volgens de ingeving van ons geweten, ook alle menschen op onze beurt hetzelfde recht toe kennen. Niemand wordt gedwongen om het

Evangelie wat wij prediken te gelooven of te omhelzen, en ofschoon er op dit oogenblik zóó een groot aantal zendelingen aanwezig is, denke niemand dat dit ten doel heeft om de persoonlijke vrijheid van anderen aan banden te trachten te leggen. Onze godsdienst wenschen wij enkel slechts met die van anderen te vergelijken, en aan ieder zelve het recht laten houden om voor zich te kiezen. Ofschoon dankbaar voor de vrijheid die wij hier genieten verklaart spreker, dat toch ook de vervolging zijn nut en goede zijde heeft. Het kweekt karakters en brengt deugden en hoedanigheden voort, die anders allicht verborgen waren gebleven. Ten slotte spreekt Broeder Spencer die langen tijd de leiding van de groote Rotterdamsche gemeente was toevertrouwd, zijn dank uit voor de vele liefde hem gedurende dien tijd bewezen.

President Christophersen van de Zweedsche zending trad thans voor ons op, en op even waardige wijze als zijn Scandinavische broeder gaf ook hij eene korte maar krachtige getuigenis van het Evangelie. „Op dit oogenblik” — zoo zegt hij — „hebben wij allicht veertig à vijftig duizend Heiligen levende in Utah, die van oorsprong van uit de Scandinavische landen zijn gekomen. Zij allen zijn getuigen van de groote boodschap die wij als Heiligen der Laatste Dagen tot de wereld hebben te brengen. De wereld denkt dit Evangelie, waarvoor wij alle moeite doen om het bekend te maken, — reeds jaren en eeuwen te hebben gehad, maar het is en was slechts den vorm daarvan; de kern was reeds voor eeuwen her verloren. Het herstelde Evangelie echter in vervulling van de protetiën daaromtrent gegeven is datgene wat wij aan de wereld prediken.

Ouderling M. Barton was de laatste spreker in de middagvergadering. Hij is als opvolger van Spencer, — waarvan zoo juist gesproken — aangesteld om in het vervolg de leiding van de gemeente te Rotterdam op zich te nemen. Ouderling Barton haalde het voorbeeld aan van Paulus, die ofschoon hij Jezus zag, toch op dat moment geene vergeving van zonden erlangde maar even als ieder ander eerst de daarvoor noodige verordening moest ondergaan. Onmiddellijk echter nadat hij gedoopt was geworden en den Heiligen Geest had ontvangen, kwam over hem die kracht die hem in staat stelde om het Evangelie te verkondigen aan de natiën der wereld. Ook toen echter was het evenals nu, den Joden een ergernis en der Grieken een dwaasheid, dat Evangelie van een gekruisigden Jood. Toch ontwikkelde dat Evangelie eene macht zóó groot als door niets in de wereld werd geevenaard, en zoo is het nog heden. Waar anders hebben onze voorouders uit het begin der vorige eeuw de kracht van erlangd om de vervolgingen te doorstaan die op hen waren gelegd.

Om zeven uur des avonds begon de groote eindvergadering, het glanspunt van heel de conferentie. De mannen en vrouwen van Rotterdam, ze stroomden toe, en toen even na achten President Eardley opstond om de vergadering te openen, was er niet alleen geen stoel meer onbezet, maar stond in alle middenpaden en langs den muur, de menigte dicht opeengedrongen.

Ouderling B. Tiemersma werd het eerste het woord gegeven, en door hem werd er melding van gemaakt dat het op ons allen als bezielend werkte, eene zóó groote menigte te zien saam gekomen om naar de woorden van deze Mormonen zendelingen te luisteren. Spreker las enkele verzen voor uit het 5de hoofdstuk

van Mattheus, waarin sprake is van de vervolging die het deel zal zijn van de getrouwen. „Deze woorden, -- hoe vreemd het ons ook moge schijnen” -- zoo zegt spreker -- „zijn letterlijk vervuld in zelfs deze dagen, niettegenstaande den vrijheidskreet die overal wordt aangeheven. Niettegenstaande dat wordt in het godsdienstige Engeland, in het vrije Amerika, en het op zijn zedewetten zoo trotsche Deutschland, zelfs nog heden in de twintigste eeuw niet geduld dat de zedelijkste van alle godsdiensten aan de inwoners aldaar vrijelijk wordt gepredikt, zonder dat den predikers lage en gemeene overlast wordt aangedaan. Een soortgelijke vergadering zooals deze zou op dit eigenst oogenblik noch in Engeland, alwaar het gepeupel de rust zoude verstoren, noch in Deutschland alwaar de almachtige politie met ruw geweld zoude ingrijpen, -- kunnen worden gehouden. Dank zij daarom het vrijzinnig element in onze regeering die dergelijke ruwe en onwettige handelwijze zelfs tegenover de Mormonen nimmer zoude gedogen”. „Onze getuigenis”, -- zoo voer spreker voort, -- „is sterk. Daar is geen ding op de wereld waarvan wij ons beter bewust zijn dan van de waarheid en goddelijkheid van het Evangelie. Dat ons leven dan daarmede in overeenstemming zij!”

Ouderling Tiemersma werd opgevolgd door Ouderling J. M. Grant, die eveneens op het punt van vertrek weer naar zijn tehuis stond. Met zijn zware en toch aangename baritonstem was hij gemakkelijk in staat om zich overal door heel de groote zaal verstaanbaar te doen zijn, wat niet allen even gemakkelijk viel. Ouderling Grant had tot onderwerp gekozen het Boek van Mormon, en bewees met tal van schriftuurplaatsen dat even als alle zaken waarvan het Christendom getuigt in betrekking tot de onderscheidene voorspellingen gedaan in oude dagen aangaande verschillende zaken die in de toekomst stonden te gebeuren, evenzoo zijn er vele duidelijke en klare profetiën in den Bijbel aangaande de voortkoming van dit boek en dit groote werk der laatste dagen. Enkele van deze schriftuurplaatsen, zooals sommige gedeelten van Ezechiël 37, en meer anderen las spreker voor. Voorts verwijfde hij een tijdlang bij het vinden van de platen in den heuvel, en hoe dat het wegnemen daarvan voorloopig door den engel die aan Joseph Smith de platen toonde, verboden was. Met het oog op zijn aanstaand vertrek, bedankte ook Ouderling Grant de aanwezigen voor al hetgene wat hem gedurende zijne zendingsperiode geschonken was, en besloot met een ernstige getuigenis te geven van de Goddelijkheid van het Mormonisme.

President Eardley was de laatste spreker in de openbare vergaderingen, en hij begon met nogmaals de redenen te ontvouwen waarom Apostel Clawson niet meer hier was, en verder wees hij op het merkwaardige van het feit, dat die ruim 200 zendelingen hier aanwezig, in staat waren om het Evangelie in allicht zeven of acht talen te kunnen prediken, als beeld kunnende dienen van de uitgebreidheid der zending, onderhouden over heel de wereld. Van onderwerp veranderende, zeide spreker, dat zij die het waard zijn, inderdaad dienen te worden geëerd, maar in vroeger dagen hebben de volkeren van hen die zich in 's levens verwickelingen onderscheiden, eerst helden gemaakt en langzamerhand is het karakter van die helden in der volkeren meening verhoogd en overgegaan in die van Goden, en werden zij ook aldus door hen aangebeden. Niet alzo doen de Heiligen der

laatste Dagen, wat hunne tegenstanders ook van hen mogen zeggen omtrent hun eersten Profeet Joseph Smith. Wel stellen wij hem op ééne lijn met de grootsten der profeten — Christus uitgezonderd — die ooit hunne voeten op de aarde hebben gezet, maar wij kennen en aanbidden slechts éénen Vader, en éénen God, namelijk den God des Hemels, den Vader van Jezus, en ook den Vader van ons. Nogmaals een ander onderwerp kiezende, zcide spreker, dat de wetenschap der aarde pas thans de waarheden leert beseffen die voor bijna honderd jaren reeds door Joseph Smith zijn verkondigd geworden. Na allen verder gedankt te hebben voor hun trouwe opkomst en voor de nauwlettende aandacht waarmede de verschillende sprekers heel den dag zijn gevolgd geworden, besluit Pres. Eardley zijne korte maar boeiende toespraak, waarmede ook het eind van de vergadering was gekomen.

Hier zouden we kunnen eindigen, als hebbende een verslag gegeven van hetgeen zoo ongeveer gezegd en behandeld is geworden in de openbare vergaderingen. In volgende nummers nemen wij enkele der referaten op die geleverd zijn geworden door verschillende zendelingen, in de priestervergaderingen gehouden vóór en na de openbare samenkomsten op Zondag 7 Juli maar toch rest ons hier nog een plicht, die wij dan ook dankbaar en met genoegen en met volle instemming des harten volbrengen. Die plicht is, om met een enkel woord gewag te maken van de muziek en den zang, voor een groot gedeelte door het Rotterdamsche zangkoor ten gehooore gebracht, bijgestaan als ze was door verschillende vrijwillige bijdragen van onderscheidene zendelingen die met solo's, duetten, kwartetten enz. het geheel mede opluisterden. Te veel werd er gegeven om overal in 't bijzonder melding van te maken, maar onder anderen merkten wij op het schoone kwartet, door vier meisjes van het Rotterdamsche koor uitgevoerd, alsmede den overheerlijken solozang van Ouderling J. W. Summerhay, als zendingeling in Duitschland werkzaam. Het onderwerp, door hem bezongen, was eene variatie in de Deutsche taal van het ook ons zoo goed bekende: „Ik weet dat mijn Verlosser leeft”.

Ouderling Castelon als koorleider, en Ouderling Brown als organist, waren op hun best, en menig genotvol oogenblik werd ons bereid door de meesterlijke wijze waarop en orgelspel en koorzang samenwerkte om een schoon en schitterend geheel te verkrijgen.

Het aantal der aanwezigen werd geschat in de morgenvergadering het cijfer 1000 te bereiken. In de middagvergadering waren er natuurlijk minder, in de eerste plaats reeds omdat deze vergadering, — meer in het bijzonder voor de Heiligen belegd, — niet publiek was geadverteerd geworden, maar het aantal saamgestroomden in de avondvergadering bedroeg zeker 1400, zoo er geen anderhalf maal duizend toehoorders waren. Met boeken en tractaten werd bij den uitgang druk gecolporteerd, en bijna niemand van de vrienden-bezoekers ging huiswaarts, zonder eenige lectuur met zich te hebben genomen omtrent den Godsdienst der Mormonen.

Eene onberekenbare hoeveelheid goed, moet zulk eene conferentie wel doen. Niet noch alleen dat het Evangelie aan honderden vreemdelingen wordt verkondigd, maar ook den Heiligen wordt alle troost verstrekt. en gerustelijk durven wij te

zeggen, dat geen enkele hunner niet naar huis is gegaan met zijne getuigenis van het reine en Goddelijke Evangelie gesterkt, en zelve bemoedigd en met lust bezielde om de moeilijkheden des levens met vernieuwde kracht onder de oogen te zien.

Besluiten we met de woorden van Pres. Valentine en zijne liefstallige vrouw ons toegezongen op de priestervergadering van Maandag den 8sten Juli, namelijk: „Till we meet again”. (Tot wij elkander weer ontmoeten).

Zoo de Heere ons in het leven spaart zal dat het volgende jaar wederom het geval zijn, en zullen wij zoo mogelijk de vergaderingen der algemeene conferentie nog aantrekkelijker hebben dan ze reeds nu waren.

WEERSTAAT HET BEGIN.

(Overgenomen.)

Bestrijdt krachtdadig 't kleine kwaad,
Voor 't wortel slaat
En groeien gaat.

Vermijdt het, waar 't zich mijden laat;
Maar weest cordaat,
Als helpen baat.

Beraadt u kort, als 't menschedom lijdt.
Rust niet, vóór gij 't
Van leed bevrijdt.

En staat hèm bij, die aan dien strijd
Gedachte en tijd
En krachten wijdt!

OVERLEDEN.

v. d. MEY. — Op 9 Juli is te Amsterdam overleden Albertus v. d. Mey, geboren te Amsterdam 15 Maart 1844. Broeder v. d. Mey was gedoopt den 1sten November 1889, door Ouderling E. Neuteboom, en bevestigd op den zelfden dag door Ouderling B. Heertjes.

INHOUD.

Apostel Rudger Clawson (Portret)	Blz. 209	De Algemeene Conferentie . . .	Blz. 217
President Clawson's Redevoering	„ 210	Weerstaat het begin . . .	„ 224
De Priestervergaderingen behorende bij de Algemeene Conferentie.	„ 215	Overleden . . .	„ 224

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B.
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.